

No a la incompatibilitat dels parlamentaris

El Tribunal Constitucional ha rebutjat el projecte de llei

El Tribunal Constitucional ha tornat a donar en els nassos al govern del grup parlamentari que el sustenta. El Tribunal ha admès el recurs previ d'inconstitucionalitat de la majoria conservadora, respecte a les incompatibilitats de diputats i senadors. La dreta ha destapat el xampany per festejar que li hagen donat la raó en un tema que li preocupava perquè entre els seus membres hi ha notaris, registradors, catedràtics d'universitat; i la pretensió es-poder mantenir l'ofici i

Julia GARCIA CANDAU

la política, sense que això puga suposar minva en els ingressos. La dreta és feliç, perquè, en aquesta ocasió, tenia raó, ja que el projecte governamental suposava una modificació substancial de les condicions en què van ser efectuades les últimes eleccions legislatives.

El mateix president del congrés, don Gregorio Peces Barba, estava convençut que el caràcter retroactiu que imposava la llei no podia passar pel filtre de l'alt tribunal. Però la victòria de la dreta no és més que una petita batalla, que no constituirà el

triomf final en la guerra. El Tribunal Constitucional, en essència, ha dit que aquest reglament, en tot cas, correspon a la llei electoral. És a dir, que la que haurà de ser modificada és la llei electoral per als pròxims comicis.

Efectivament, si no s'hagués produït el recurs previ, a aquestes altures hauria estat necessari canviar de les llistes del Congrés uns quants cavallers, i substituir-los pels seguidors immediats en l'ordre de les candidatures. La pitjor part hauria correspost al Senat, ja que ací hauria estat absolutament necessari convocar de nou les urnes, per a suplir els vacants. El Tribunal Constitucional ha deixat les coses com són, fet que, en definitiva, ha de ser beneficiós, perquè aquest país no està per a tantes consultes, encara que siguin parcials. Si mala va ser la llarga nit de l'abstinència, negatiu també podria resultar l'enfit.

Al PSOE, li ha vingut bé una nova aturada, perquè també convé meditar més. Mai no és aconsellable allò d'usar el cap només per a orar i investir. Al govern, a aquest, i als que vinguen, convé donar-li poca corda. I el Tribunal Constitucional és la millor garantia perquè els drets dels ciutadans es vegin protegits del mal humor o de les presses.

Però la dreta, amb tot, no té perquè alçar les copes en alt. Les incompatibilitats seran aplicades en el futur. Al ciutadà mitjà, li resulta difícil comprendre que un polític puga compaginar el treball d'una cambra amb el d'una càtedra, per exemple.

La política ha de viure's a plena dedicació. A això obliguen les promeses electorals, l'ètica i el sou. La

universitat o els càrrecs públics requereixen també la màxima atenció, és a dir, tota la responsabilitat. Si a un professional del dret, la Hisenda Pública o qualsevol altre cos distingit de l'administració li nega la pluriocupació en l'empresa privada, no hi ha raó per què es puga exercir amb la política. Això seria, a més d'un greuge comparatiu, una notòria discriminació.

Després de la sentència de la Loapa, la de les incompatibilitats de diputats i senadors ve a posar de nou sobre la taula el dubte raonable de la conveniència o no del recurs previ d'inconstitucionalitat, que com se sap impedeix que una llei aprovada per les Corts entre en vigor de manera immediata. La dreta conservadora es va oposar recentment en el Congrés, i ho farà en el Senat, a la supressió del recurs previ. Les minories nacionalistes hi són també contràries.

Entre el grup popular i les minories catalana i basca hi ha una notable diferència en la manera de plantejar la defensa del manteniment d'aquest peculiar recurs d'empara. Els conservadors hi tenen una arma efectiva per obstaculitzar la labor legislativa del govern. L'oposició majoritària no té una fórmula millor per a jugar a l'obstruccionisme. Per als nacionalistes, el recurs previ d'inconstitucionalitat suposa, no sols l'única defensa que tenen les minories, sinó també l'instrument amb què lluitar per evitar la pèrdua d'algunes competències dels estatuts d'autonomia. En un camp no sempre diàfan, recórrer al Tribunal Constitucional pot suposar l'atur d'una llei orgànica com la Loapa, la intenció darrera de la qual era descafeinar l'Estat de les autonomies.